

NeuroFlits

Editie 2 2026

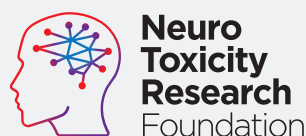
Terugblik lezing neurotoxiciteit

Op donderdag 12 februari vond in De Koningshof op Urk een lezing plaats over neurotoxiciteit, de schadelijke invloed van giftige stoffen op het zenuwstelsel. Spreker R.A. van der Kuil legde uit hoe vissers, schippers en vliegend personeel dagelijks worden blootgesteld aan gevaarlijke stoffen, vaak zonder dat zij dit zelf weten.

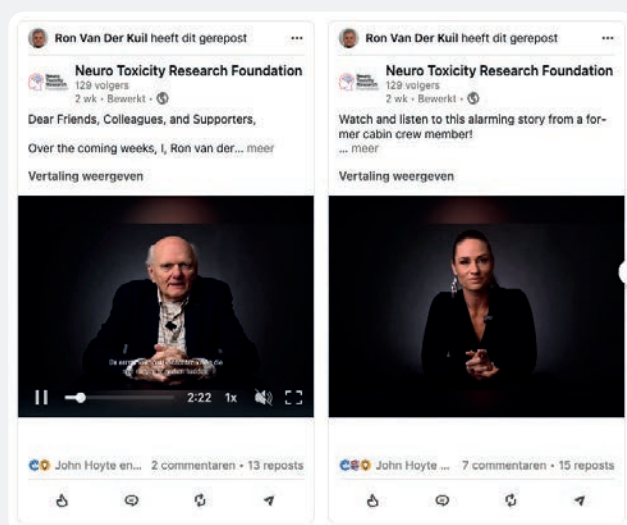
Drie gastsprekers deelden hun ervaringen: forensisch patholoog dr. Frank van de Goot, B737-gezag-

voerder Peter Roelofs en Pauline Boer, weduwe van een schipper in de binnenvaart. Samen lieten zij zien welke ernstige gevolgen deze blootstelling kan hebben: van neurologische schade en chronische vermoeidheid tot problemen in het dagelijks leven en het gezin.

De avond maakte duidelijk dat gedegen, onafhankelijk onderzoek naar de oorzaken hard nodig is.

Nieuwe video's over het AeroToxic Syndroom

De Neurotoxicity Research Foundation heeft onlangs een reeks video's geplaatst op LinkedIn, Instagram en op de website. Daarin vertellen o.a. een arts, een piloot en een stewardess openhartig over hun ervaringen met AeroToxic Syndroom, een aandoening die ontstaat door blootstelling aan vervuilde cabinelucht in vliegtuigen. Dit kan leiden tot ontstekingen in de hersenen en ernstige neurologische klachten.

We vragen aandacht voor dit onderwerp, omdat het een groeiend probleem is binnen de luchtvaart. Wetenschappers van MMU en Amsterdam UMC werken samen met de Neurotoxicity Research Foundation om dit beter te begrijpen.

Heeft u de video's al bekeken?

Zoek ons op LinkedIn (Neuro Toxicity Research Foundation) en Instagram (neurotoxicityresearch) en deel ze gerust verder.

Maikel

“Vanaf de vijfde behandeling merkte ik dat het cognitief beter ging”

Al bijna tien jaar kampt Maikel met gezondheidsklachten die steeds ernstiger werden. Wat begon met luchtwegproblemen groeide uit tot een complex geheel van lichamelijke en cognitieve klachten. In de reguliere zorg vond hij geen duidelijke verklaring. Pas na jaren zoeken kwam hij terecht bij het Functioneel Neurologisch Instituut (FNI). Daar merkte hij voor het eerst dat er iets begon te veranderen.

Klachten die langzaam erger werden

Maikel werkte jarenlang als hovenier. Rond 2016 begonnen de eerste klachten. “Ik ontwikkelde luchtwegklachten. En naarmate de tijd verder ging, kreeg ik steeds meer gewrichts- en spierklachten en algemene gezondheidsklachten.” In eerste instantie probeerde hij zijn klachten zelf op te lossen. Hij wachtte af, omdat hij dacht dat zijn lichaam misschien tijd nodig had om te herstellen. “Je gaat soms door periodes met gezondheidsklachten heen. Dan denk ik: geef het lichaam de tijd en probeer het met gezonde voeding en beweging zo goed mogelijk in stand te houden.” Toen de klachten bleven aanhouden, ging hij uiteindelijk naar de huisarts. Dat was rond 2019. Uit bloedonderzoek bleek dat zijn vitamine D extreem laag was. Maar voor Maikel voelde die verklaring niet logisch. “Mijn vitamine D kwam op tien uit. Dat is extreem laag. Toen zei de huisarts: te weinig zonlicht. Maar ik werk buiten en ik ben ook veel in het buitenland geweest. Dus ik zei: dat kan eigenlijk niet kloppen.”

Van specialist naar specialist

In de jaren daarna volgden meerdere onderzoeken. Maikel kreeg last van hartritmestoornissen, benauwdheid en

een voortdurend hoestprobleem. Hij werd doorverwezen naar verschillende specialisten, maar een duidelijke diagnose bleef uit. “Ik kwam van de ene specialist bij de andere specialist terecht. En overal kreeg ik eigenlijk hetzelfde te horen: u ziet er heel gezond uit. Terwijl ik me allesbehalve gezond voelde.” Op een gegeven moment werden de klachten zo heftig dat hij een ambulance moest bellen vanwege druk op zijn borst en steken rond zijn hart. In het ziekenhuis werd hij een hele dag onderzocht. “Ik ging echt op een brancard naar binnen. Maar aan het eind van de dag moest ik lopend weer naar buiten. Ze konden niets ernstigs vinden.” Dat moment maakte veel indruk. “Je loopt daar naar buiten zonder antwoord. Dat is behoorlijk ontmoedigend.”

Stoppen met werken

Door de aanhoudende klachten kon Maikel zijn werk als hovenier uiteindelijk niet meer uitvoeren. In 2019 besloot hij te stoppen. “Ik had zoveel pijn in mijn lichaam dat ik dacht: ik kan gewoon geen werk meer aannemen en garanderen dat ik het ook kan doen.” Hij besloot aan de slag te gaan als zelfstandig boekhouder, zodat hij vanuit huis kon werken. “Ik ben vrij

goed met getallen en op deze manier kon ik mijn energie beter verdelen.” Een aantal jaren lukte dat nog. Maar na verloop van tijd werden vooral de cognitieve klachten steeds erger. Concentreren werd moeilijk en informatie onthouden lukte nauwelijks nog. “Ik sloeg niets meer op en raakte snel overprikkeld.”

Vermoeden van Lyme

Ondertussen bleef Maikel zelf zoeken naar een mogelijke oorzaak van zijn klachten. In 2021 begon hij te vermoeden dat de ziekte van Lyme een rol speelde. Als hovenier was hij regelmatig door teken gebeten, al had hij nooit de bekende rode kring gezien. Een test in de reguliere zorg was negatief, maar zijn twijfels bleven. In 2023 kwam hij terecht bij een orthomoleculair therapeut. Na uitgebreide vragenlijsten en gesprekken kreeg hij daar voor het eerst een duidelijke richting. “Die zei tegen mij: ‘het is onmiskenbaar de ziekte van Lyme.’ Ineens begreep ik waar de basis ligt van al mijn problemen.”

Kennismaking met het FNI

Via een kennis hoorde Maikel over het Functioneel Neurologisch Instituut in Lisse. “Hij zei tegen mij: ik zou je graag eens meenemen voor een intake, zodat meneer Van der Kuil met je mee kan kijken.” Tijdens het kennismakingsgesprek voelde Maikel zich voor het

eerst echt gehoord. "Het was heel prettig om direct erkenning te krijgen. De Chronische Lyme werd in ieder geval als iets serieus beschouwd. "Ook de manier van onderzoeken maakte indruk. "Het onderzoek was zo uitgebreid dat ik er vertrouwen in kreeg. Er werd serieus naar mijn lichaam gekeken."

Intensief behandeltraject

Maikel startte met een traject van zes behandelingen in drie weken. Een belangrijk onderdeel van de behandeling was hersentraining, onder andere met de GyroStim, een stoel die het brein stimuleert. Daarnaast kreeg hij oefeningen voor zijn ogen en prikkelverwerking, looptraining en hyperbare zuurstoftherapie. De eerste behandelingen zorgden niet direct voor een

groot verschil. "Het duurde bij mij wat langer voordat het echt op gang kwam. Maar vanaf de vijfde behandeling merkte ik dat het cognitief beter ging."

Weer stappen vooruit

De verandering merkt hij vooral in zijn dagelijks functioneren. Waar hij eerder moeite had om gesprekken te volgen of informatie te onthouden, lukte dat nu steeds beter. "Dit interview had ik in december niet kunnen doen." Na het eerste traject kwam hij nog een paar keer terug voor vervolghandelingen en nieuwe testen. Uit aanvullend onderzoek bleek dat hij achttien voedselintoleranties had. Door zijn dieet daarop aan te passen merkte hij ook lichamelijk verbetering. Toch blijft zijn herstel een proces van

kleine stappen. "De aard van het probleem zit er nog en dat voel ik elke dag. Het probleem met de borrelia-bacterie is dat die zich op een andere manier gedraagt dan veel andere bacteriën. Als hij er lang zit, kan hij zich als het ware verstoppert in je lichaam, waardoor je immuunsysteem hem niet meer goed herkent. Dat maakt het ook zo moeilijk om hem nog aan te pakken." Activiteiten worden zorgvuldig gedoseerd. "Als ik nu een half uur in de tuin bezig ben geweest, dan is dat echt mijn maximum. Maar het verschil met een paar maanden geleden is groot. In december had ik niet eens naar buiten gedurfd. Als ik kijk waar ik toen stond en waar ik nu sta, dan is dat echt een stuk beter."

Nieuw bij MacroGenix: Meth-M-912 Vitamines voor meer energie en een gezond lichaam!

Meth-M-912 is een supplement met vitamines, mineralen en natuurlijke voedingsstoffen. Het is ontwikkeld om het lichaam te helpen bij een aantal belangrijke processen, zoals het aanmaken van energie, het herstellen van cellen en het afvoeren van afvalstoffen.

Een sleutelbegrip in dit supplement is methylering. Dit is een proces dat constant in het lichaam plaatsvindt. Het zorgt er onder andere voor dat schadelijke stoffen worden afgebroken en dat cellen zichzelf kunnen herstellen. Wanneer dit proces niet goed verloopt, kan dat gevolgen hebben voor uw energie, stemming en gezondheid. De B-vitamines in Meth-M-912, B2, B6, foliumzuur en B12, spelen hierin een centrale rol. Ze helpen een stof genaamd homocysteïne af te breken.

Als homocysteïne zich opstapelt in het bloed, kan dat wijzen op een tekort aan vitamines en is het een risicofactor voor verschillende gezondheidsproblemen. Voldoende B-vitamines houden dit gehalte op een gezond niveau. Vitamine C en E beschermen cellen tegen schade van buitenaf, zoals stress en vervuiling. Magnesium is betrokken bij honderden processen in het lichaam, waaronder spierwerking en een goede nachtrust. Choline, betaine en bietextract ondersteunen de lever en helpen bij de spijsvertering. Meth-M-912 is geschikt voor mensen die hun lichaam extra ondersteuning willen geven, bijvoorbeeld bij vermoeidheid of een druk leven.

Aanbieding! Bij aankoop van 1x Meth-M-912 ontvangt u 25% korting. Deze actie loopt tot 30 april 2026.

MACRO GENIX **POWER OF NATURE**

FNS, SSD en FND: wat is het verschil?

Drie termen, één kern: een zenuwstelsel dat overbelast is geraakt.

Als u te maken heeft met neurologische klachten zonder duidelijke oorzaak, komt u misschien termen tegen als FNS, FND of SSD. Die afkortingen kunnen verwarrend zijn. In dit artikel leggen we het helder uit: wat betekenen ze en waar zitten de verschillen?

Wat is FNS / FND?

Functioneel Neurologisch Syndroom (FNS), internationaal Functional Neurological Disorder (FND) genoemd, is een aandoening waarbij het zenuwstelsel niet goed functioneert, terwijl er geen schade aan de hersenen of zenuwen zichtbaar is op scans.

U kunt het vergelijken met een computer: de hardware is intact, maar de software werkt tijdelijk niet goed. De communicatie tussen de hersenen en het zenuwstelsel is verstoord geraakt.

Veel voorkomende symptomen van deze neurologische aandoening zijn:

- Zwakte of verlamming van een arm of been
- Moeite met lopen of evenwicht
- Trillen of ongecontroleerde bewegingen
- Aanvallen die lijken op epilepsie
- Gevoelsstoornissen
- Spraakproblemen

Ook als de klassieke scans structureel zeggen 'niets aan de hand', kunnen neuro-radiologen via functionele MRI methodieken mogelijk toch specifieke geleidingsproblemen van FNS in kaart brengen. Goed om te weten: WHO erkent FNS officieel als neurologische aandoening.

Wat is SSD?

Somatische Symptoomstoornis (SSD) is een andere aandoening. Hierbij staan niet zozeer specifieke neurologische symptomen centraal, maar vooral de manier waarop iemand de lichamelijke klachten ervaart en ermee omgaat.

Bij SSD kunnen klachten uit verschillende delen van het lichaam komen, zoals:

- Chronische pijn
- Vermoeidheid
- Maag- en darmklachten
- Hartkloppingen
- Duizeligheid

Het belangrijkste kenmerk is dat iemand langdurig en intens bezig is met de klachten, zich er veel zorgen over maakt. Die voortdurende angst en bezorgdheid verergeren de klachten. De kern van SSD zit dus niet alleen in de klachten zelf (die echt zijn), maar meer in de psychologische gesteldheid en de reactie er op.

Belangrijke verschillen

Bij FNS kijken artsen naar specifieke neurologische verschijnselen die laten zien dat het zenuwstelsel anders functioneert. Bij SSD ligt de nadruk op hoe iemand met lichamelijke klachten omgaat, de psyche dus, zoals voortdurende zorgen over gezondheid of een sterke focus op symptomen.

Waarom ontstaat er verwarring?

De verwarring ontstaat vooral omdat beide aandoeningen te maken hebben met lichamelijke klachten zonder duidelijke schade aan het lichaam. In het verleden werden deze klachten soms in dezelfde categorie geplaatst.

In de praktijk kunnen FNS en SSD tegelijkertijd voorkomen. Dat maakt een goede diagnose des te belangrijker: alleen dan kan de behandeling echt aansluiten op wat er speelt.

Het Functioneel Neurologisch Instituut heeft ruime ervaring met het herkennen en behandelen van FNS. In de volgende NeuroFlits leest u meer over het Functioneel Neurologisch Syndroom.

Heeft u vragen of wilt u meer informatie?

Neem dan contact op via telefoonnummer: 071-36 201 01 of e-mail: info@fninstitute.com

**Functioneel
Neurologisch
Instituut**

Martine heeft hersenletsel

“Ik viel 3,5 meter naar beneden”

Het begon als een routineklus. In augustus 2022 wilde Martine de ramen zemen op de verdieping van haar huis in het Westland. Ze zette de ladder tegen de gevel, klom naar boven... en viel. Ladder en al. Drie en een halve meter naar beneden. “Aanvankelijk dacht ik dat het wel meeviel, tot ik acht weken later niets meer kon.”

“Ik had zwaar gekneusde benen en armen, alles was blauw”, begint Martine haar verhaal. Niet gek na een val van 3,5 meter. “Vooral mijn benen zagen er verschrikkelijk uit, dus daar ging alle aandacht naar toe. Maar ze waren niet gebroken, dus ik dacht: het komt wel goed.” Een rondje langs het ziekenhuis werd overgeslagen.

De stille klap

Wat Martine niet wist, was dat haar lichaam meer schade had opgelopen dan zichtbaar was. Een halve week later ging ze naar de huisarts vanwege pijn in haar knie. “Die zei dat mijn lichaam een trauma had doorgemaakt en dat ik rustig aan moest doen.”

Voor een Westlandse die in het onderwijs werkt betekent ‘rustig aan doen’ echter iets heel anders. Na een week zomervakantie ging Martine gewoon weer aan het werk. Alsof er niets was gebeurd.

Acht weken na de val werd ze midden in de nacht wakker met hevige duizelingen en hoofdpijn. “Ik dacht dat ik een virus op mijn evenwichtsorgaan had. Dat had ik vroeger ook wel eens gehad. Ik dacht: ‘nog even slapen en dan gaat het wel weer.’ Maar het ging niet over. De hoofdpijn voelde als een hersenschudding. De herfstvakantie kwam op het juiste moment.

Of niet. Want aan het eind van die week ging Martine uit eten bij een Italiaans restaurant met slechte akoestiek. “Ik kwam binnen en dacht meteen: hier moet ik eigenlijk niet zijn. Maar je doet het toch, het is gezellig.” Vanaf dat moment ging het flink mis en werd alles anders. “Ik lag op de bank. Alle prikkels waren te veel. Geluid vooral, maar ook licht. Ik kon letterlijk niets meer.”

De zoektocht begint

Wat volgde was een frustrerende tocht langs artsen en therapeuten. Een MRI liet niets zien. De fysiotherapeut suggereerde een burn-out. “Maar ik wilde juist zo graag,” zegt Martine beslist. “Ik werd gewoon fysiek tegengehouden. Ik had volgens mij helemaal geen burn-out. Ik had iets in mijn lijf wat het niet deed.”

Pas toen ze naar de ARBO-arts moest, kwam er een doorbraak. “Die zei: volgens mij heb jij post-commotioneel syndroom.” (Een aandoening, waarbij symptomen van een hersenschudding langer dan normaal aanhouden; red.) Achteraf bleek ook dat Martines gouden halsketting tijdens de val was gebroken. Ze had een harde ruk aan haar nek gehad, maar dat was volledig aan haar aandacht ontsnapt door de blauwe benen.

Martine probeerde van alles: homeopathie, kinesiologie, neurofeedback in Groningen. “Dat heeft wel wat geholpen, maar ik kwam toch steeds weer vast te zitten.” Werd ze daar niet moedeloos van? “Zeker wel. Dat is een van de dingen waar ik nog steeds mee worstel. Ik ben nog steeds niet mijn oude honderd procent.”

Herkenning in een boek

De doorbraak kwam via het boek ‘Herstelschorsing’ van cabaretière Margot Ross, die zelf een traumatisch hersenletsel opliep. “Toen ik dat boek las, dacht ik: dit is gewoon mijn verhaal. Een ander verhaal, een andere oorzaak, maar dit is wat ik heb. Dat was zo herkenbaar.”

De erkenning deed Martine goed. “Er sprak zoveel moed uit.” Via een vriendin hoorde Martine over het Functioneel Neurologisch Instituut (FNI). “Ik las dingen op hun website die ik herkende. Ik dacht: ik ga mijn kans pakken.”

Een intensief traject

In februari 2025, ruim twee en een half jaar na de val, startte Martine bij het FNI. De behandeling richtte zich op het beter laten samenwerken van haar kleine hersenen, hersenstam, evenwichtsorganen en ogen, via chiropractie, de Gyrostimstoel en zuurstoftherapie.

De eerste behandeling was heftig. “Ik was echt heel beroerd, alsof ik helemaal terugging naar toen ik net gevallen was. Omdat ik al zo lang met die klachten liep, kwam dat met uitroptekens terug.” Toch gaf het frequente behandelingschema, zes behandelingen in drie weken, houvast. “Ik schrok van die terugval, maar had vertrouwen in de volgende behandelingen bij het FNI en het herstel dat zou volgen.”

De zuurstoftent vond Martine eerst spannend. “Het is een kleine ruimte, je kan er niet één-twee-drie uit. En ik ben geen overdagslaper.” Maar na verloop van tijd ging ze het waarderen. “Laat me maar lekker twee uur in dat ding liggen. Je hoeft niks te doen, je kan gewoon liggen.”

Kleine stappen vooruit

Na de eerste zes behandelingen merkte Martine verandering. “Mijn herstelltijd werd beter. Als ik iets had gedaan waarvan ik normaal van de leg was, herstelde ik sneller.” Langzaam ging het beter. Martine werkt nu drie keer vijf uur, waar ze voorheen volledig uitgeschakeld was. “Dat is goed te doen, heel duurzaam en steady.”

Ook sociale contacten zijn weer mogelijk. “Ik moet keuzes maken naar welk feestje of etentje ik kan gaan. Daarbij draag ik dan mijn op maat gemaakte oordoppen.” Het verschil met jaren geleden, toen ze een restaurant moest ontvluchten, is

enorm. Toch blijft het zoeken. “Ik ben bijna vijftig, soms denk ik: is dit hormonaal of niet? Dat vind ik nog lastig.” Als Martine zichzelf een cijfer moet geven, aarzelt ze. “Ergens tussen de zeven en de acht. Maar stiekem zit daar ook weleens een vijf tussen. Het blijft frustrerend dat ik niet mijn leven kan leven zoals voorheen. Maar ja, sommigen hebben het veel minder. Ik wil graag tevreden zijn met hoe het is.”

Balans vinden

Heeft het FNI gebracht waar ze op hoopte? “Stiekem hoopte ik op meer. Maar het heeft me wel meer balans gebracht. Daar moet ik eerlijk in zijn. Vooraf kunnen ze geen garanties geven. Dat is jammer. Want als er ergens iets zou zijn wat dat wel zegt, dan ga ik daar nog naartoe.”

Martine blijft positief. Haar man denkt mee, haar volwassen kinderen begrijpen het. “Je bent eigenlijk zelf je grootste weerstand. Want je wil zo graag.” Die drive blijft: ze hoopt ooit weer onbezorgd naar een feest te kunnen, zonder er dagen ervoor of erna rekening mee te hoeven houden. “Ik denk nog steeds dat er voor mij progressie te maken is,” zegt Martine beslist. “Maar het gaat heel erg langzaam. Tijd is mijn grootste vriend, daar zit de hoop in.”

